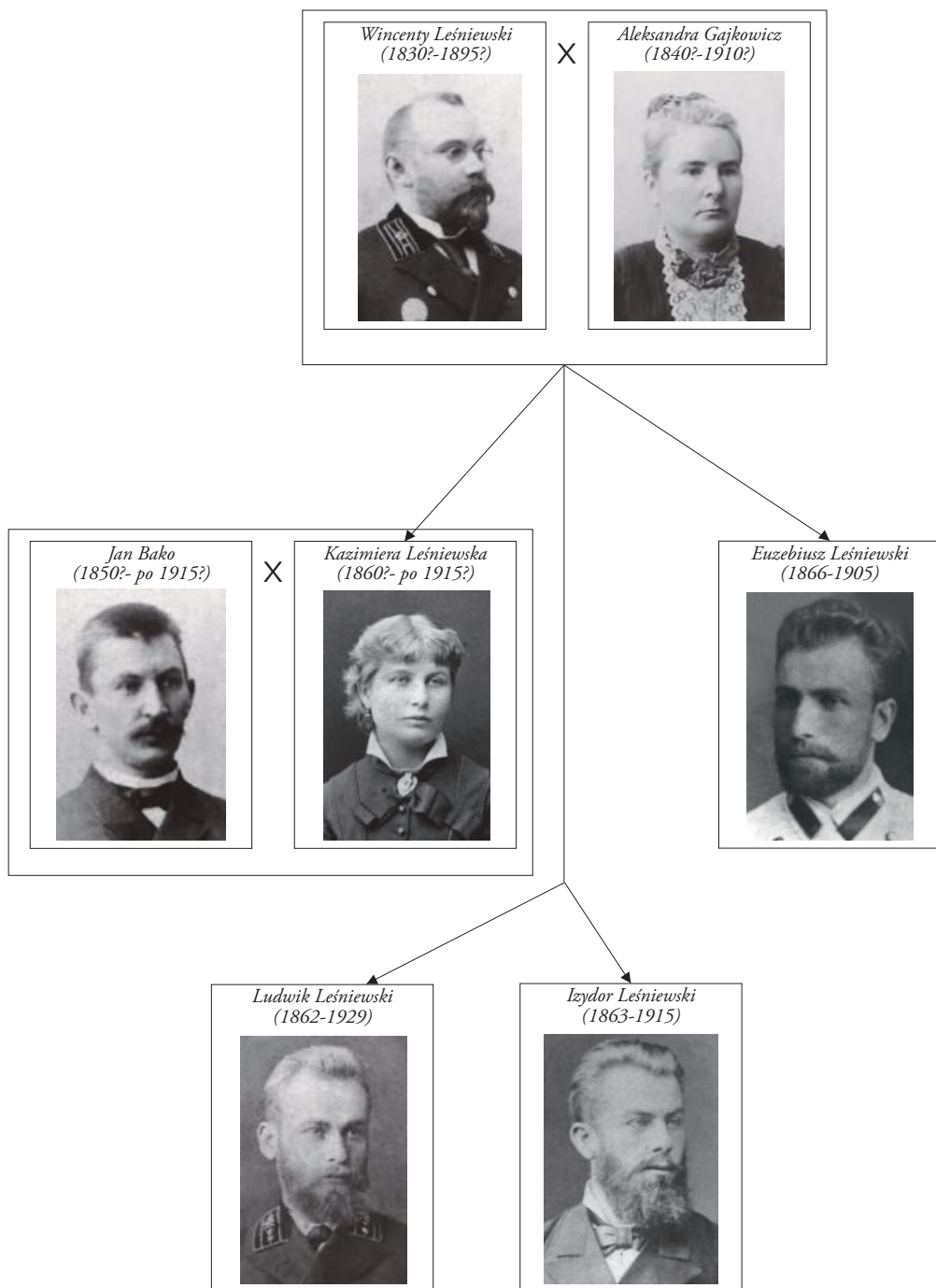

TABLICE
GENEALOGICZNE

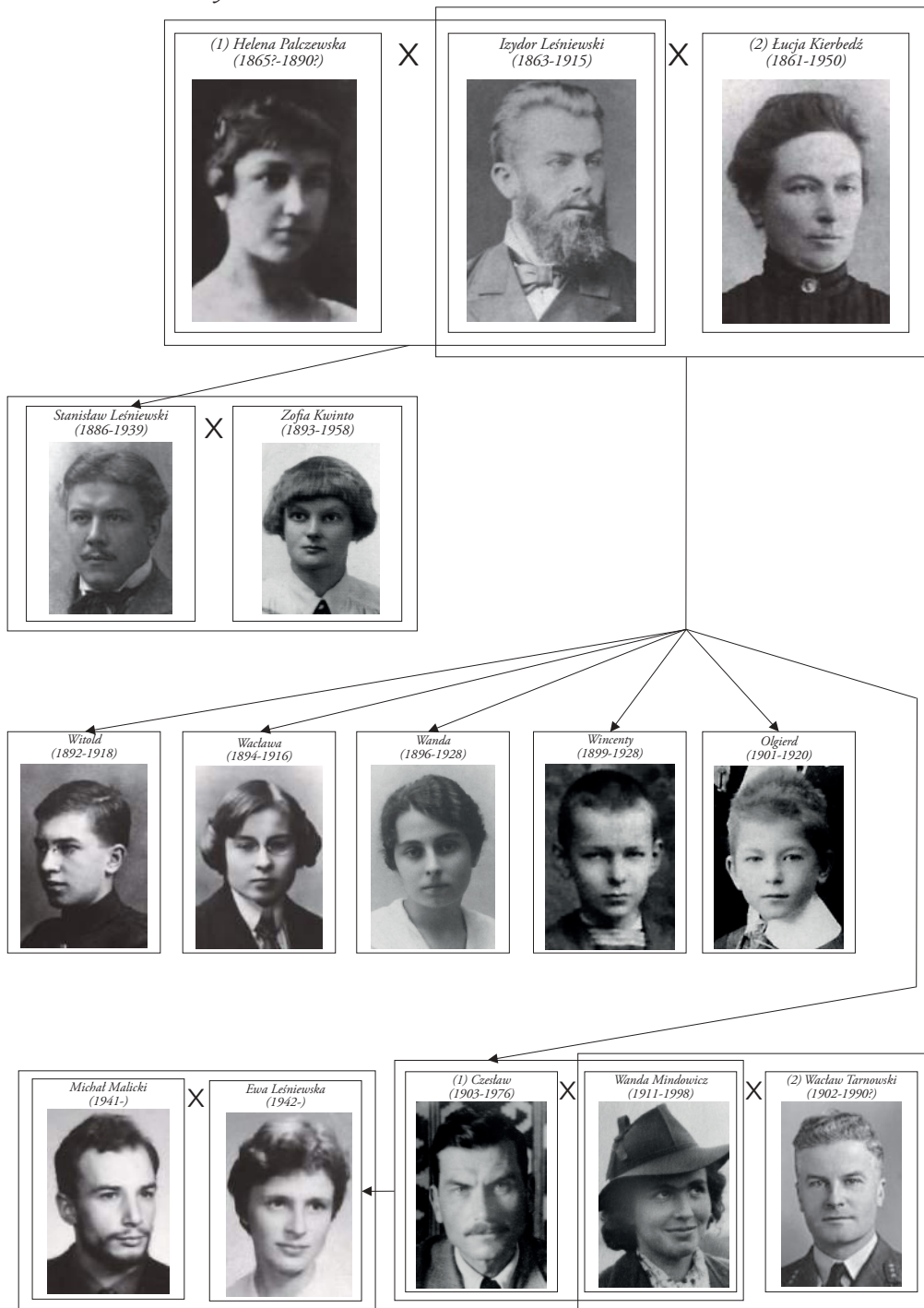
I. POTOMKOWIE WINCENTEGO LEŚNIEWSKIEGO

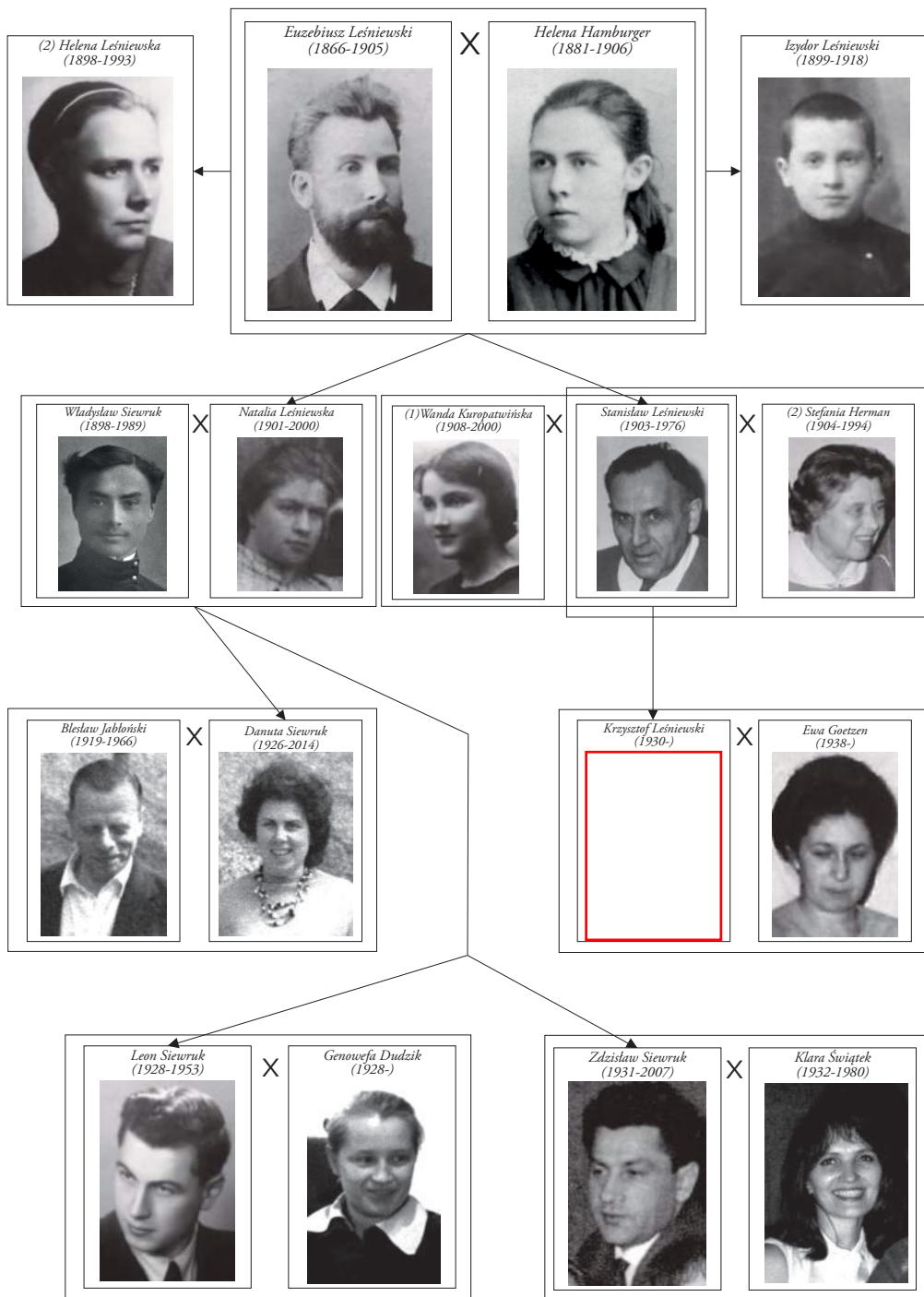
2. POTOMKOWIE LUDWIKA LEŚNIEWSKIEGO

3. POTOMKOWIE IZYDORA LEŚNIEWSKIEGO

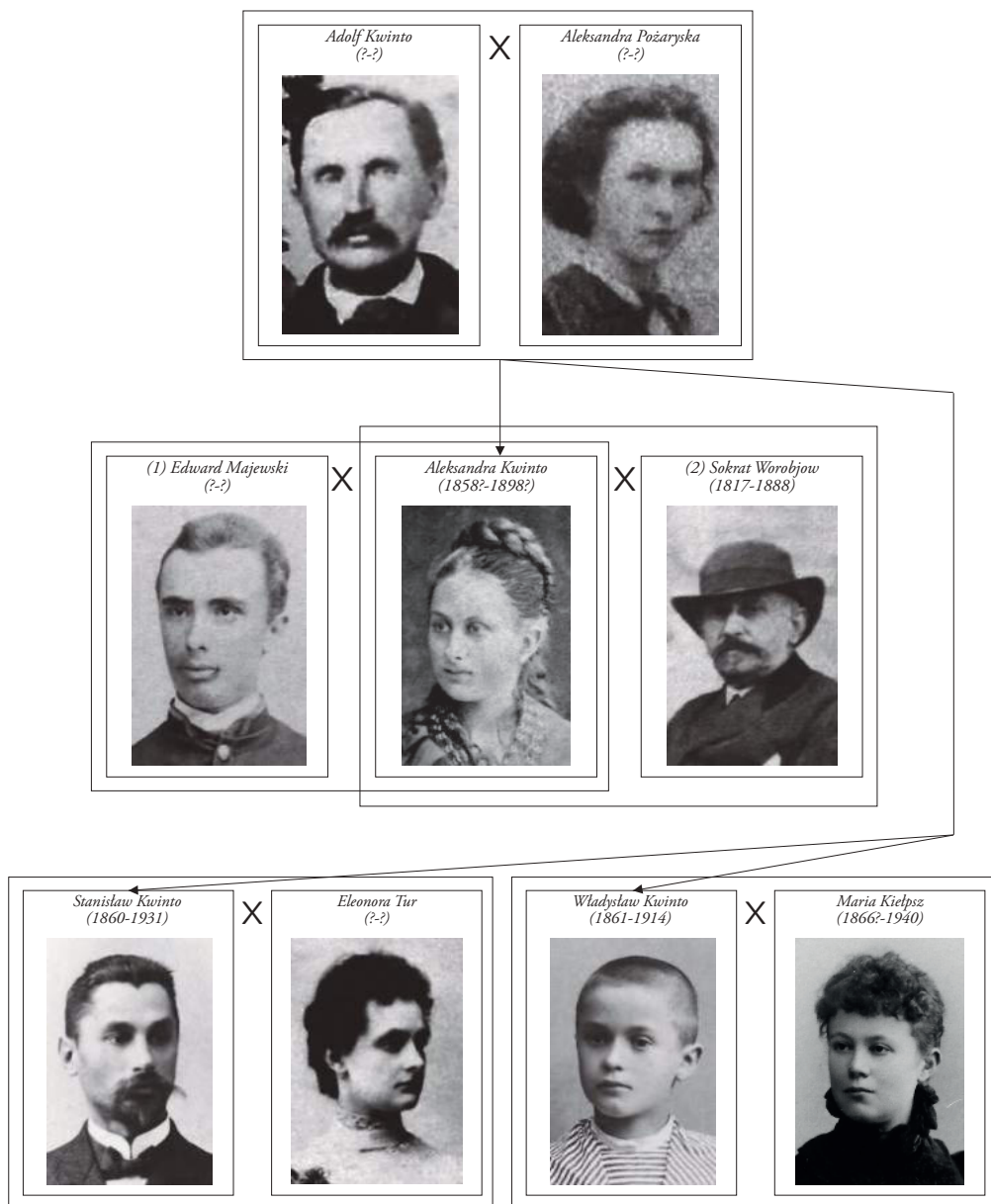

4. POTOMKOWIE EUZEBIUSZA LEŚNIEWSKIEGO

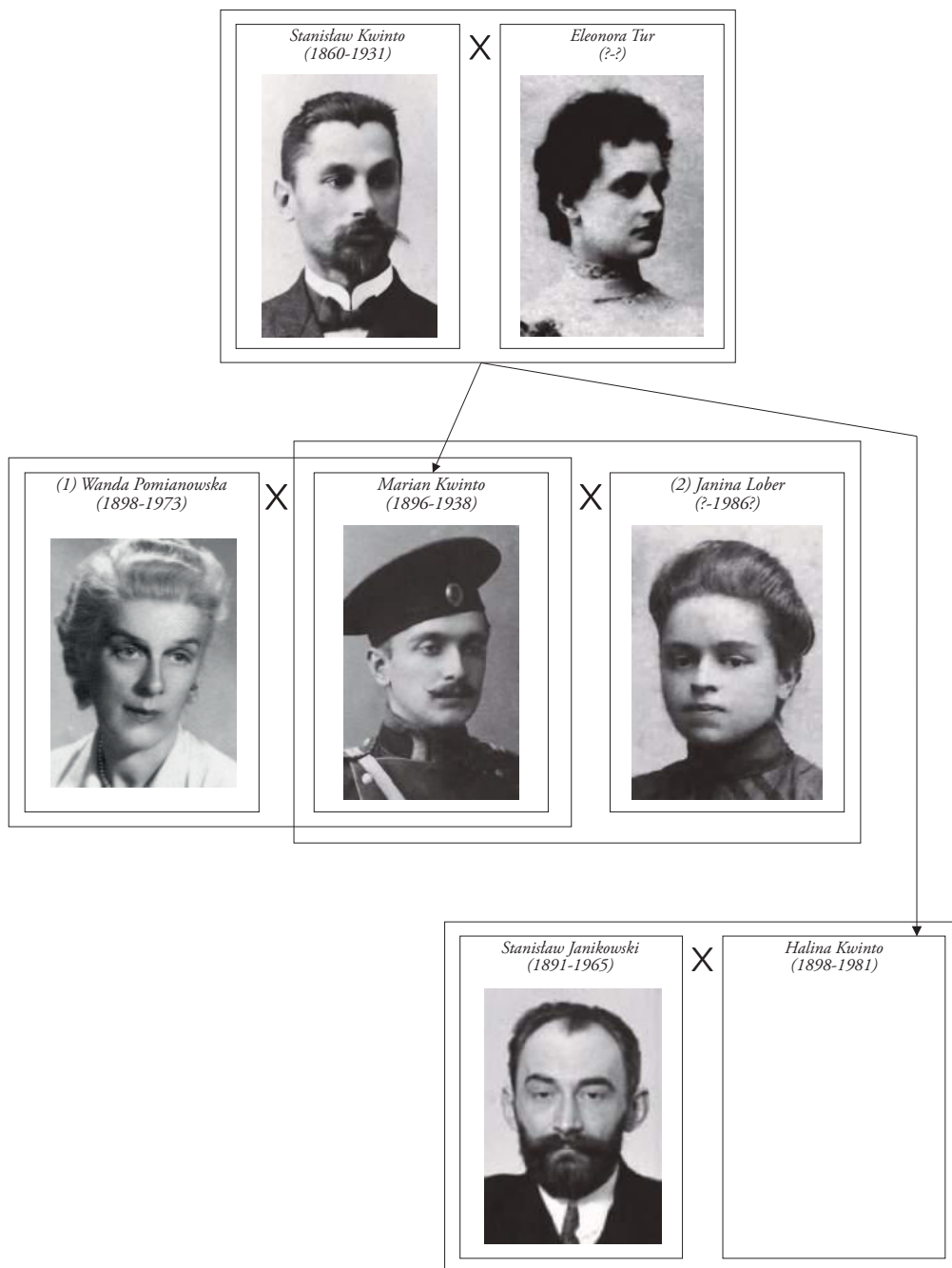

5. POTOMKOWIE ADOLFA PREWYSZ-KWINTY

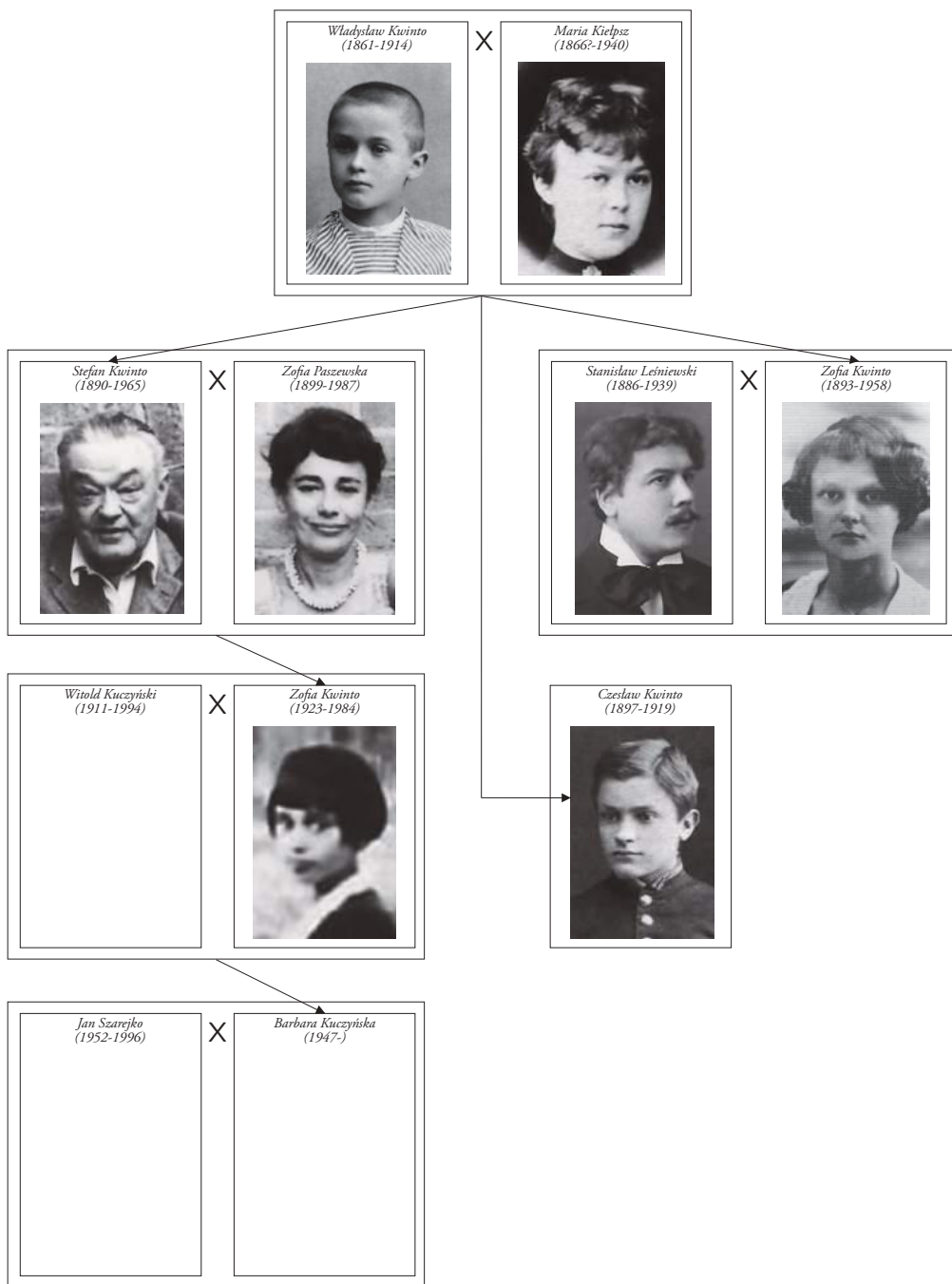
Adolf Prewysz-Kwinto (dalej przy nazwiskach wyszczególnionych na zamieszczonych drzewach przydomek „Prewysz”, używany przez tę gałąź rodu Kwintów, będzie opuszczany) był synem Floriana Przemysława i wnukiem Antoniego. Wcześniejsza szczegółowa genealogia nie jest jasna; prowadzi jednak ona najprawdopodobniej do Michała, który był dziedzicem Kimborciszek i Kliszeniszek w połowie XVII wieku.

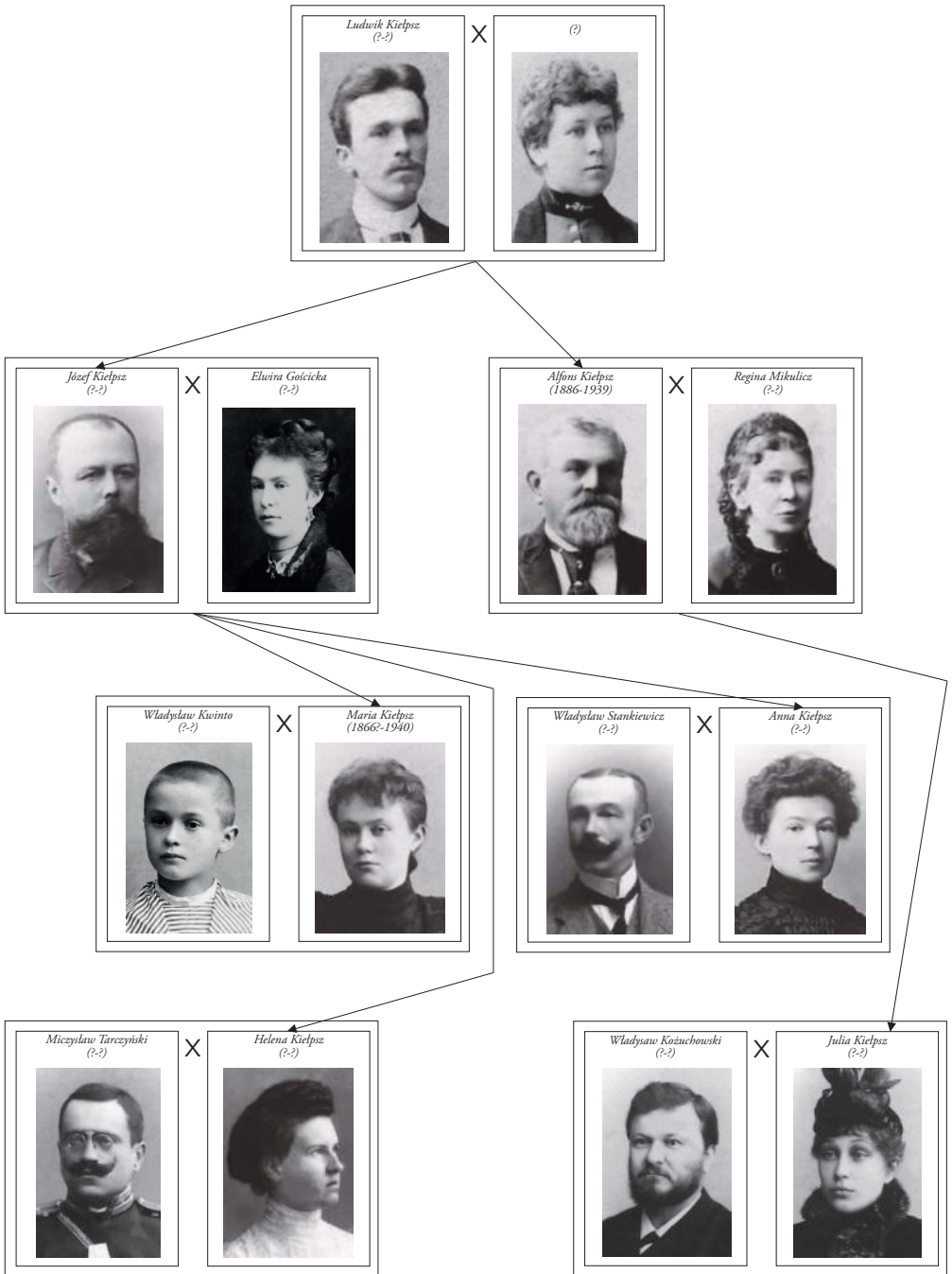
6. POTOMKOWIE STANISŁAWA PREWYSZ-KWINTY

7. POTOMKOWIE WŁADYSŁAWA PREWYSZ-KWINTY

8. POTOMKOWIE LUDWIKA KIEŁPSZY

9. WYKAZ WYSTĘPUJĄCYCH W TABLICACH GENEALOGICZNYCH

Leśniewscy herbu Gryf wywodzą się najprawdopodobniej z Leśniewa — jednej z najstarszych wsi szlacheckich otaczających XI-wieczny gród Święck k. Wysokiego Mazowieckiego. Zapewne w XVI wieku część Leśniewskich przeniosła się do Bychowa pod Mohylewem i okolicznych miejscowości. W połowie XIX wieku sędzią pokoju w powiecie bychowskim był Józef Leśniewski. Ponieważ był podejrzany o „znajomość z dowódcami oddziałów powstańczych, Toporem i Kożą, i niezatrzymanie ich, gdy po rozbiciu oddziałów przyjechali do majątku ziemianina Święckiego” — uznano go za osobę „nieprawomyślną pod względem politycznym i szkodliwą dla przebywania w tutejszym kraju”. Został, na podstawie rozporządzenia Murawjowa z 8 kwietnia 1864 roku wysłany w trybie administracyjnym na zamieszkanie w guberni ołonieckiej pod dozorem policji; majątek skonfiskowano. Od 5 czerwca 1864 roku mieszkał w Kargopolu. 1 listopada 1867 roku gubernator ołoniecki, na mocy manifestu z maja, zezwolił Leśniewskiemu, który w tym czasie przebywał na urlopie w kraju, na zamieszkanie w Królestwie Polskim [Brus (red.) 1999: 204]. Być może jego bratem był Wincenty Tomasz Leśniewski, dziadek Stanisława Leśniewskiego, prawdopodobnie syn Wincentego Leśniewskiego — w latach 1817-1818 marszałka szlachty powiatu bychowskiego na Mohylewszczyźnie (1817-1818).

O rodzice Prewysz-Kwintów herbu Drya czytamy u Wojciecha Wiśniewskiego „Niedaleko [Dukszt] [...] znajdował się majątek Kwintowo, pamiętający czasy króla Stefana Batorego. Przyjechał wówczas z Hiszpanii rycerz Kwinto, który udzielił pożyczki na wojnę o Psków i Wielkie Łuki, a w rozliczeniu dostał od króla pół powiatu brąsławskiego. Kwintów u nas było wielu. Witold — poseł na sejm, Stefan — ogrodnik i hodowca ryb na wielką skalę, Marian — mój kolega z 13 Pułku, który też hodował ryby. Spotykaliśmy się często, mieliśmy wspólne interesy i zasiadaliśmy razem w różnych zarządach” [Wiśniewski 1989: 102]. Kimborciszki były własnością Prewysz-Kwintów co najmniej od drugiej połowy XVIII wieku, tj. od czasów Antoniego Prewysz-Kwinty, prapradziadka panny młodej. Pierwsza część nazwiska Kwintów — „Prewysz” — ma być może coś wspólnego z Pretficzami (*vel* Pretwitzami) herbu Wczele.

Według tradycji rodzinnych ród Tałtat - Kiełpszów wywodził się ze starszyzny Tatarów będących na służbie Rzeczypospolitej. Zdaniem Aleksandra

Brücknera „tałędać się” znaczyło w staropolszczyźnie tyle, co „wałęsać się”; stąd „tałatajstwo” oznaczało tłum włóczęgów.

Na terenie Imperium Rosyjskiego obowiązywały daty według „starego stylu” (tj. według kalendarza juliańskiego), wcześniejsze o 12 (w XIX w.) lub 13 (w XX w.) dni od dat według „nowego stylu” (tj. według kalendarza gregoriańskiego). Wszystkie daty poniżej podane są według kalendarza gregoriańskiego. Luki w danych zaznaczone są za pomocą znaków zapytania (?).

B

Bako, Jan (1850? - po 1915?) — Białorusin, prawosławny.

Bako, Kazimiera z d. Leśniewska (1860? - po 1915?, Nowowilejka) — córka Wincentego i Aleksandry z d. Gajkowicz, żona Jana Baki.

Brykczyńska, Halina (»Inka«) Gabriela (31.03.1929, Wilno - 13.11.2002, Szczecin) — córka Stanisława i Gabrieli z d. Żongołłowicz, żona Mieczysława Brykczyńskiego.

Brykczyński, Mieczysław (6.03.1926 -) — syn Benedykta i Marii z d. Swieżawskiej.

J

Janikowska, Halina z d. Kwinto (23.09.1898, Lipniszki - 18.12.1981, Zielonka k. Warszawy) — córka Stanisława i Eleonory z d. Tur, żona Stanisława Leopolda Janikowskiego.

Janikowski, Stanisław Leopold (17.02.1891 Piotrków Trybunalski - 23.09.1965, Zielonka k. Warszawy) – syn Leopolda i Zofii z d. Krajcewicz. Etruskolog i dyplomata.

K

Kiełpsz, Alfons — syn Ludwika.

Kiełpsz, Józef — syn Ludwika.

Kiełpsz, Ludwik.

Kożuchowska, Julia z d. Kiełpsz — córka Alfonsa i Reginy z d. Mikulicz, żona Waleriana Kożuchowskiego.

Kożuchowski, Walerian.

Kuczyńska, Zofia z d. Kwinto (1923 - 1984) — córka Stefana i Zofii z d. Paszewskiej, żona Witolda Kuczyńskiego. Uczęszczała do Gimnazjum ss. Nazaretanek w Wilnie — stąd nazywano ją w rodzinie „nazaretanką”.

Kuczyński, Witold (1911-1994).

Kwinto¹, Adolf — syn Floriana Przemysława Kwinty. Właściciel Kimborciszek (ok. 300 ha).

Kwinto, Czesław (4.01.1897, Kimborciszki - 20.12.1919, Łohojsk) — syn Władysława i Marii z d. Kiełpsz. Był w korpusie kadetów. Ochotnik 13 Pułku Ułanów Wileńskich. Pochowany na cmentarzu w Bogdaniszkach k. Turmontu.

Kwinto, Florian Przemysław — syn Antoniego Kwinty. Fundator cerkiewki unickiej w Wesołowie k. Lipniszek (1770 - 1864).

Kwinto, Marian («Maruś») (1896 - 27.11.1938) — syn Stanisława i Eleonory z d. Tur. Rotmistrz (kapitan) 13 pułku Ułanów Zaniemeńskich, wójt w Turmoncie, urzędnik bankowy. Jego sąsiadką była Helena Stankiewicz z d. Zan (prawniczka Tomasza Zana, przyjaciela Adama Mickiewicza), w owym czasie „pani na Berżenikach”. We wspomnieniach pisała: „Nasz sąsiad Prewysz-Kwinto z Lipniszek często mnie odwiedzał. [...] Był żonaty, ale dość nieszczęśliwy w małżeństwie” [Wiśniewski 1991: 118]. Lipniszki były 300-hektarowym folwarkiem sąsiadującym z Kimborciszkami. Po zajęciu wschodnich terenów Rzeczypospolitej w 1939 roku przez Sowiety — rozkopano znajdujący się tam grób Mariana, aby sprawdzić, czy rzeczywiście zmarł i został tam pochowany; przekonało ich to, że leżał ubrany w mundur ułański.

Kwinto, Michał (poł. XVII w.) — dziedzic Kimborciszek i Kliszeniszek.

Kwinto, Stanisław (1860-1931) — syn Adolfa i Aleksandry z d. Pożaryskiej. Właściciel Lipniszek (100 ha), Janowa (90 ha) i Turowszczyzny (220 ha).

Kwinto, Stefan (6.11.1890, Kimborciszki - 16.04.1965, Świdnica) — syn Władysława i Marii z d. Kiełpsz. Przyjaźnił się z lekarzem, Januszem Zasztowtem, synem Aleksandra, właściciela majątku w Duksztach. Po wybuchu II Wojny Światowej uciekł do Wilna, gdzie — u znajomych — ukrywał się jako robotnik kolejowy. Po wojnie wyjechał do Świdnicy, gdzie pracował jako agronom w miejscowym PGR.

Kwinto, Władysław Antoni (1861-1914, Wilno) — syn Adolfa i Aleksandry z d. Pożaryskiej. Pochowany na cmentarzu w Bogdaniszkach.

Kwintowa, Aleksandra z d. Pożaryska — córka Franciszka i Katarzyny z d. Dziekowicz, żona Adolfa Kwinty.

Kwintowa, Eleonora («Loncia») z d. Tur — żona Stanisława Kwinty. Pochodziła z Turowszczyzny — majątku dziedzicznego rodu Turów. Tamtejszy okazały dwór został spalony podczas I Wojny Światowej.

Kwintowa, Janina z d. Lober (? - 1986?) — II żona Mariana Kwinty.

Kwintowa, Maria («Marynia») Władysława z d. Kiełpsz (1866? - 4.03.1940, Kimborciszki) — córka Józefa i Elwiry z d. Gościckiej, żona Władysława Kwinty. Pochowana na cmentarzu w Bogdaniszkach.

¹ Wszyscy przedstawiciele rodu Kwintów, uwzględnieni w tym wykazie dodawali do nazwiska przydomek „Prewysz”.

- Kwintowa, Wanda Józefa z d. Pomianowska (1898 - 1973) — I żona Mariana Kwinty.
Kwintowa, Zofia Maria z d. Paszewska (1899, Poradów - 1987) — żona Stefana Kwinty.

L

- Leśniewska, Aleksandra z d. Gajkowicz (1840? - 1910?) — żona Wincentego Tomasza Leśniewskiego.
Leśniewska, Emilia Leontyna z d. Hłasko (12.12.1867, Żerczenicze k. Kublicka - 15.01.1956, Białystok; pochowana na Cmentarzu Farnym, kw. 52) — córka Kazimierza i Karoliny z d. Tomaszewicz, żona Ludwika Beniamina Leśniewskiego; ślub odbył się 1.05.1892 w Połocku — świadkami byli: Franciszek Korzeniowski, Stanisław Gajkowicz i Franciszek Zarakowski.
Leśniewska, Ewa z d. Goetzen (1938 -) — żona Krzysztofa Leśniewskiego.
Leśniewska, Gabriela («Gala») z d. Żongołłowicz (30.10.1902, Petersburg lub Wielkie Łuki - 29.10.1971, Szczecin) — żona Stanisława Leśniewskiego, syna Ludwika i Emilii Leśniewskich.
Leśniewska, Genowefa z d. Samson (30.10.1941, Gdańsk lub Hel - 3.06.1994, Szczecin) — żona Stanisława Leśniewskiego, syna Stanisława i Gabrieli z d. Żongołłowicz. Kaszubka.
Leśniewska, Helena Kazimiera (6.07.1898, Łaptiewo k. Tulska - 1.07.1993, Warszawa; pochowana w Pniewach Szamotulskich) — córka Euzebiusza i Heleny z d. Hamburger. Urszulanka: s. Pia SJK (matka generalna).
Leśniewska, Helena z d. Palczewska (1865? - 1890?) — I żona Izydora Wincentego Leśniewskiego, matka Stanisława Leśniewskiego. Pochodziła prawdopodobnie z Brasławszczyzny.
Leśniewska, Helena Maria Karolina z d. Hamburger (1881 - 1906, Dźwińsk), wyznania ewangelicko-luterańskiego — córka Hermana, żona Euzebiusza Romualda Leśniewskiego. Ślub odbył się 1.10.1897 na stacji Skuratowo (kolej Moskwa - Kursk, koło Tuły). Studiowała stomatologię; zmarła na gruźlicę rozsianą bezpośrednio po uzyskaniu dyplomu.
Leśniewska, Łucja z d. Kierbedź (31.10.1861, Wilno - 10.02.1950, Warszawa) — córka Józefa i Aleksandry z d. Dydzul, II żona Izydora Leśniewskiego, macocha Stanisława Leśniewskiego. Znała się z Kazimierą Twardowską, żoną Kazimierza Twardowskiego, z którą spotkała się m.in. w Gdyni, ok. 1935 roku. Pochowana została na Bródnie (z Czesławem i Wandą Leśniewskimi).
Leśniewska, Maria (Мария) (1897? - 1984?) — córka Fiodora (Фёдора) (?), żona Michała Leśniewskiego. Rosjanka.
Leśniewska, Stefania z d. Herman (1904-1994) — II żona Stanisława Euzebiusza.
Leśniewska, Wacława (1894 - 14.10.1916) — córka Izydora i Łucji z d. Kierbedź.

- Leśniewska, Wanda (1896 - 2.04.1928) — córka Izydora i Łucji z d. Kierbedź. Sufrażystka.
- Leśniewska, Wanda z d. Kuropatwińska (1908 - 7.09.2000) — I żona Stanisława Euzebiusza.
- Leśniewska, Wanda Maria z d. Mindowicz (21.12.1911, Wojniłów - 23.01.1998, Warszawa) — córka Władysława i Pauliny z d. Madeyskiej, żona Czesława Leśniewskiego, a następnie Wacława Tarnowskiego.
- Leśniewska, Zofia z d. Kwinto (3.07.1893, Kimborciszki - 15.10.1958, Warszawa) — córka Władysława i Marii z d. Kiełpsz, żona Stanisława Leśniewskiego; ślub odbył się w 1913.
- Leśniewski, Czesław (16.10.1903, Irkuck - 8.12.1976, Bielsko - Biała) — syn Izydora i Łucji z d. Kierbedź.
- Leśniewski, Euzebiusz Romuald (26.08.1866, Dźwińsk? - 26.02.1905, pod Moskwą) — syn Wincentego i Emilii z d. Hłasko. Inżynier-mechanik — ukończył studia w Cesarskiej Szkole Politechnicznej w Moskwie w 1896. Ok. 1898 przebywał w guberni tulskiej. Odznaczony orderem św. Stanisława III stopnia. Zmarł na szkarlatynę.
- Leśniewski, Izidor Wincenty (1863 - 15.12.1915) — syn Wincentego i Aleksandry z d. Gajkowicz, ojciec Stanisława Leśniewskiego. Inżynier. Ok. 1886 — w Sierpuchowie; ok. 1896 — w Trojtskosawsku k. Kiacht i Majmaczyn; 1899-1905 — w Irkucku, gdzie brał udział w budowie kolei transsyberyjskiej; 1905-1915 — w Carskim Siole. Pochowany — tamże (?).
- Leśniewski, Izidor (9.11.1899 - 1917) — syn Euzebiusza i Heleny z d. Hamburger.
- Leśniewski, Krzysztof (1930 -) — syn Stanisława i Wandy z d. **Kuropatwińskiej**
- Leśniewski, Ludwik Beniamin (12.04.1862 - 16.08.1929, Wilno; pochowany na Cmentarzu Bernardyńskim przy katakumbach, k. 54, XII - 120) — syn Wincentego i Aleksandry z d. Gajkowicz. Ukończył Politechnikę Ryską. Inżynier-hutnik. Do zamachu bolszewickiego był dyrektorem hut w Arti. Otrzymał orderzy św. Włodzimierza (IV stopnia), św. Anny (II i III stopnia) i św. Stanisława (II i III stopnia). Ok. 1920 roku wrócił do Polski.
- Leśniewski, Michał (30.06.1894, Złatoust k. Czelabińska - 21.01.1938, Petersburg) — syn Ludwika i Emilii z d. Hłasko. Studiował w Instytucie Politechnicznym w Piotrogradzie. Pracował jako inżynier w odlewni petersburskiej. Ożeniony z Rosjanką, pozostał w Związku Sowieckim. Aresztowany 22.09.1937 przez NKWD, został rozstrzelany w ramach tzw. operacji polskiej, w której poniosło śmierć ponad sto tysięcy Polaków mieszkających w Rosji.
- Leśniewski, Olgierd (1901 - 28.08.1920) — syn Izydora i Łucji z d. Kierbedź. Zginął w wojnie polsko - bolszewickiej; pochowany na wileńskiej Rossie (fort).
- Leśniewski, Stanisław (30.03.1886, Sierpuchów - 13.05.1939, Warszawa) — syn Izydora i Heleny z d. Palczewskiej.
- Leśniewski, Stanisław («Stach») (17.07.1897 - 16.02.1966, Szczecin) — syn Ludwika i Emilii z d. Hłasko. Studiował w Uniwersytecie Piotrogradzkim.

Leśniewski, Stanisław (»Dzidek«) (30.04.1936, Wilno - 18.12.1988, Szczecin)
 — syn Stanisława i Gabrieli z d. Żongołłowicz.

Leśniewski, Stanisław Euzebiusz (8.04.1903 - 28.11.1976, Gdynia) — syn Euze-
 biusza i Heleny z d. Hamburger. Kapitan żeglugi wielkiej.

Leśniewski, Wincenty (1899 - 30.04.1928) — syn Izydora i Łucji z d. Kierbedź.

Leśniewski, Wincenty Tomasz (1830? - 1895?). Pochodził z rodziny szlacheckiej
 z Witebszczyzny (według innych źródeł: spod Dźwińska).

Leśniewski, Witold (13.09.1892 - 19.10.1918) — syn Izydora i Łucji z d. Kier-
 bedź. Ukończył Politechnikę w Petersburgu; skierowany na stypendium do
 Anglii — wyjechał ostatecznie do USA, gdzie zmarł na gripę - hiszpankę.

Lewińska, Elwira z d. Wardowicz (1930 -) — I żona Stanisława Lewińskiego.

Lewińska, Helena z d. Leśniewska (3.03.1900, Arti na Uralu - 8.11.1982, Bia-
 łystok) — córka Ludwika i Emilii z d. Hłasko, żona Wacława Lewińskiego;
 związek małżeński zawarli 7.11.1922. Uczęszczała do I Gimnazjum Żeń-
 skiego w Jekaterynburgu. Profesor medycyny. Po śmierci męża wyjechała do
 Białegostoku.

Lewińska, Krystyna z d. Makowska (1941 -) — II żona Stanisława Lewińskiego.

Lewiński, Stanisław (1926 -) — syn Wacława i Heleny z d. Leśniewskiej.

Lewiński, Wacław (3.08.1897, Wielka Łopatycha na Krymie - 17.05.1947, Łódź)
 — syn Józefa i Antoniny z d. Żabińskiej. Lekarz, chemik. W 1922 wrócił
 do Polski; w 1925 ukończył Wydział Lekarski USB w Wilnie. Po II Wojnie
 Światowej zamieszkał w Łodzi, gdzie był profesorem medycyny sądowej na
 Wydziale Lekarskim miejscowego uniwersytetu.

M

Majdan, Czesław (1933 -).

Majdanowa, Irena z d. Leśniewska (1931 -) — córka Stanisława i Garbieli z d.
 Żongołłowicz, żona Czesława Majdana.

Majewska, Aleksandra z d. Kwinto — córka Adolfa i Aleksandry z d. Pożaryskiej.

Majewski, Edward — syn Zenona.

Majewski, Zenon — właściciel Turmontu (majątek został skonfiskowany w 1864
 za udział właściciela w Powstaniu Styczniowym). Zesłany wraz z żoną na Sybir.

Malicka, Ewa z d. Leśniewska (15.08.1942 -) — córka Czesława i Wandy z d.
 Mindowicz, żona Michała Malickiego.

Malicki, Michał (5.01.1941 -) — syn **Zasła-** i Julii z d. Zaniewskiej.

wa

Siewruk, Leon (1928-1953) — syn Władysława i Natalii z d. Leśniewskiej.

Siewruk, Władysław (1898-1989).

Siewruk, Zdzisław (1931-2007) — syn Władysława i Natalii z d. Leśniewskiej

Siewrukowa, Genowefa z d. Dudzik (1928 -) — żona Leona Siewruka.
Siewrukowa, Klara z d. Świątek (1932-1980) — żona Zdzisława Siewruka.
Siewrukowa, Natalia z d. Leśniewska (20.08.1901 - 2000, Gdańsk) — córka Euze-
biusza i Heleny z d. Hamburger, żona Władysława Siewruka.
Szarejko, Jan (17.02.1952 - 4.10.1996).
Szarejkowa, Barbara z d. Kuczyńska (23.10.1947 -) — córka Witolda i Zofii z d.
Kwinto, żona Jana Szarejki.

T

Tarczyńska, Helena z d. Kiełpsz — córka Józefa i Elwiry z d. Gościckiej, żona
Mieczysława.
Tarczyński, Mieczysław.
Tarnowski, Waław (26.09.1902 - 1990?) — kpt. RAF.

W

Worobjow, Sokrat [Сократ Воробьев] (12.12.1817, Petersburg - 9.09.1888, Tur-
mont). Malarz rosyjski. Właściciel Turmontu po 1864.
Worobjowa, Aleksandra z d. Kwinto, 1° voto Majewska (1858? - 1898?) — córka
Adolfa i Aleksandry z d. Pożaryskiej, żona Sokrata Worobjowa.

ILUSTRACJE

I. STANISŁAW LEŚNIEWSKI (PORTRETY)

1. 1912.

2. San Remo (1912).

3. 1912.

4. Kimborciszki (1915).

5. W Uniwersytecie Warszawskim (1919).

6. W czasie wojny polsko-bolszewickiej (1920).

7. 1921.

8. Ok. 1925.

9. Ok. 1930.

10. Ok. 1935

II. ZOFIA LEŚNIEWSKA (PORTRETY)

11. Ok. 1905.

12. Kimborciszki
(ok. 1910).

13. Ok. 1910.

14. Ok. 1910.

15. San Remo (1912).

16. Ok. 1915.

17. Zdjęcie z legitymacji Uniwersytetu Warszawskiego (ok. 1920).

III. STANISŁAW I ZOFIA LEŚNIEWSKY

18. San Remo (1912).

19. Ok. 1915.

20. Kimborciszki (ok. 1915).

21. W mieszkaniu warszawskim (ok. 1925).

22. Warszawa — z psem Pepką (ok. 1925). Krakowskie Przedmieście.
W tle — Pałac Potockich.

23. Warszawa — z psem Pepką (ok. 1930). Róg ul. Wareckiej i pl. Napoleona (obecnie Powstańców Warszawy).
W tle — nieistniejący gmach Poczty Głównej, zburzony przez Niemców w czasie Powstania Warszawskiego 1944 roku.